

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

*Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy
Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Năm, ngày 28/07/2022.*

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 959

“NGƯỜI TỰ TƯ TỰ LỢI THÌ NGHIỆP CHƯỚNG GÌ CŨNG ĐỀU CÓ”

“*Tự tư tự lợi*” là cội gốc của tất cả nghiệp chướng. Vì chúng ta có cái “*ta*” nên chúng ta mới có “*tự tư tự lợi*”. Chúng ta có cái “*ta*” nên chúng ta nghĩ đến cách để chiếm hữu từ đó chúng ta tạo ra vô lượng, vô biên tội nghiệp. Chúng ta không biết rằng “*tự tư tự lợi*” chính là hại chính mình, còn “*vô ngã vị tha*” là chân thật giúp cho chính mình thành tựu đạo nghiệp, giúp ích cho chính mình thoát khỏi sáu cõi luân hồi.

Người thế gian cho rằng: “*Người không vì mình thì trời tru đất diệt*”. Nhưng người chỉ biết vì chính mình thì mới bị “*trời tru đất diệt*”. Người hoàn toàn “*vô ngã vị tha*”, xả bỏ chính mình, hy sinh phụng hiến thì trời sẽ làm hộ pháp. Chúng ta học Phật thì chúng ta phải hiểu rõ đạo lý này. Lời giáo huấn của Phật, của các bậc Cổ Thánh Tiên Hiền đều dạy chúng ta phải hy sinh phụng hiến.

Hôm qua, tôi xem chương trình “*Tri ân các anh hùng liệt sĩ*” trên kênh VTV1 của đài truyền hình quốc gia, thế gian cũng có rất nhiều người quên đi chính mình để thành tựu cho người khác. Họ sẵn sàng hy sinh vì Quốc gia, Dân tộc. Chúng ta là những người học Phật, chúng ta có chí hướng vượt thoát thế gian này vậy thì chúng ta càng phải trừ bỏ “*tự tư tự lợi*”, trong tâm chúng ta mỗi niệm vì chúng sanh mà lo nghĩ, không có cái “*ta*” trong đó.

Chúng ta học Phật, học đạo Thánh Hiền nhưng chúng ta vẫn “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, chìm đắm trong hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”. Người thế gian không có chí hướng vượt thoát sinh tử nhưng họ “*sống thì bám đá, chết thì hóa đá trở thành bất tử*”. Chúng ta so với các anh thì chúng ta sẽ cảm thấy hổ thẹn. Chúng ta mang danh là người học Phật, mang danh là người muốn vượt thoát sinh tử ra khỏi luân hồi nhưng chúng ta vẫn tự tư ích kỷ.

Chúng ta có gia đình, sự nghiệp, con cái nhưng chúng ta vẫn có thể vượt thoát sinh tử. Sự nghiệp của chúng ta không phải là sự nghiệp riêng tư mà là sự nghiệp của đại chúng, sự nghiệp chân thật làm lợi ích cho Quốc gia, Dân tộc. Con của chúng ta thì chúng ta cũng hóa

nhập vào những người con của thiên hạ, chúng ta cũng bình đẳng đối đãi. Chúng ta tận tâm tận lực đối với chúng sanh cũng như tận tâm tận lực với con của mình. Chúng ta tận tâm tận lực chăm sóc con của người cũng như tận tâm tận lực chăm sóc con mình. Chúng ta không có một mảng riêng tư nào. Chúng ta có thể làm được điều này!

Ngày trước khi tôi đến Nha Trang giảng, tôi gặp một Sư Ông lớn tuổi, Sư Ông có tướng người quốc thước, thân người vạm vỡ như hộ pháp. Sư Ông giới thiệu với mọi người tôi là Cư sĩ và tôi sẽ chia sẻ với mọi người cách tu của một Cư sĩ. Sư Ông nói: *“Một người xuất gia mà giảng cho quý vị nghe thì quý vị nói những điều đó người xuất gia mới làm được nên hôm nay tôi mời một vị Cư Sĩ đến chia sẻ cách tu với các vị”*. Sư Ông đã mất từ lâu.

Hòa Thượng nói: *“Rất nhiều đồng tu học Phật hoài nghi với Kinh điển, với Thánh giáo, với sự tu hành. Chúng ta phải chiếu theo cách làm của Phật. Các Ngài đều dùng tâm chân để đối nhân xử thế tiếp vật. Ở trong xã hội, chúng ta có vẻ như bị thiệt thòi nhưng chúng ta không biết rằng: Chúng ta dùng tâm chân thành nhất định chúng ta sẽ không bị thiệt thòi, chúng ta dùng tâm “tự tư tự lợi” thì chúng ta mới bị thiệt thòi. Nguyên nhân là vì “tự tư tự lợi” là căn gốc, cội nguồn của tất cả nghiệp chướng”*. Chúng ta vẫn hoài nghi những điều này vì chúng ta chưa chân thật làm, chưa mạnh mẽ làm. Chính vì chúng ta hoài nghi mà chúng ta không làm được một trăm phần trăm mà chỉ làm được vài chục phần trăm.

Hòa Thượng nói: *“Thế gian họ nói: “Nếu tôi dùng tâm chân thành đối nhân xử thế tiếp vật thì tôi sẽ bị thiệt thòi!”. Nếu chúng ta dùng tâm chân thành thì nhất định chúng ta không bị thiệt thòi. Chúng ta dùng tâm “tự tư tự lợi” mới bị thiệt thòi”*. Nếu chúng ta toàn tâm toàn lực vì người mà hy sinh phụng hiến thì người sẽ vì chúng ta mà hy sinh phụng hiến. Chúng ta “tự tư tự lợi” thì chúng ta cũng dạy ra những người “tự tư tự lợi”. Họ sẽ bắt chước, mô phỏng theo chúng ta. Nếu chúng ta toàn tâm toàn lực, quên mình vì người thì chúng ta dạy ra một nhóm người cũng toàn tâm toàn lực hy sinh phụng hiến. Hòa Thượng nói một cách khẳng định: *“Chỉ có người tự tư tự lợi thì mới bị thiệt thòi vì “tự tư tự lợi” là căn nguyên, cội gốc của nghiệp chướng. Tất cả tội lỗi từ “tự tư tự lợi” sinh ra”*.

Hòa Thượng nói: *“Một người “tự tư tự lợi” thì họ nghiệp chướng gì cũng có. Nếu chúng ta có thể đem tâm “tự tư tự lợi” cải đổi thành khởi tâm động niệm là lợi ích cho tất cả chúng sanh thì nghiệp chướng của bạn đã được trừ đi từ ở nơi gốc”*. Nghiệp chướng

của chúng ta sâu nặng không thể trừ được là vì chúng ta chỉ trừ ở trên ngọn. Nếu chúng ta chỉ cắt ngọn của cỏ ấu thì rễ cây sẽ còn phát triển mạnh hơn.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta khởi tâm động niệm lợi ích tất cả chúng sanh thì nghiệp chướng của chúng ta sẽ được trừ từ ở nơi gốc rễ. Chúng ta không còn nghiệp chướng nữa vì không có cái “ta”**. Khởi tâm động niệm của chúng ta chỉ vì chúng sanh mà lo nghĩ, vì chúng sanh mà hy sinh phụng hiến, hoàn toàn không có ta. Ở thế gian, có những người luôn sẵn sàng hy sinh vì Quốc gia, Dân tộc. Họ hoàn toàn không tham cầu *“danh vọng lợi dưỡng”*. Chúng ta dính mắc vào *“danh vọng lợi dưỡng”*, *“tự tư tự lợi”*, hưởng thụ *“nắm đực sáu trần”*.

Hòa Thượng nói: **“Phật nói với chúng ta: “Lợi ích chúng sanh mới là chân thật lợi ích chính mình”. Chúng ta giúp đỡ người khác là chúng ta chân thật giúp đỡ chính mình viên thành Phật đạo”**. Chúng ta không chứng được Phật như Thích Ca Mâu Ni Phật. Chúng ta không minh tâm kiến tánh được như Lục Tổ Huệ Năng nhưng chúng ta có thể tự tại vắng sanh như Hòa Thượng Hải Hiền, như Hòa Thượng Tịnh Không.

Hòa Thượng nói: **“Niệm niệm vì chính mình chính là hại chính mình. Đây là việc mà người thế gian nghĩ không thông. Mỗi niệm chúng ta vì chính mình chính là chúng ta đang xây dựng thành trì ngã chấp vô cùng kiên cố. Ngã chấp mà không thể phá đi được thì chúng ta không thể ra khỏi sáu cõi luân hồi”**.

Hòa Thượng nói: **“Tâm “tự tư tự lợi” là tâm luân hồi. Chúng ta “tự tư tự lợi” vì mỗi niệm chúng ta chỉ vì chính mình. Chúng ta “tự tư tự lợi” bởi chúng ta không hiểu rõ chân tướng sự thật. Chúng ta đang để nghi hoặc, ngờ vực làm chủ. Chúng ta đang để vọng tưởng, chấp trước khởi tác dụng”**. Phật dạy chúng ta phải buông xả *“tự tư tự lợi”* nhưng chúng ta lo sợ nếu chúng ta buông xả thì chúng ta sẽ bị thiệt thòi, lỗ lã. Chúng ta ở trong vọng tưởng, phân biệt, chấp trước nên chúng ta tính toán thành bại, hơn thua. Chúng ta tính toán xong, chúng ta thấy mình lỗ nên chúng ta làm theo cách của mình.

Hòa Thượng nói: **“Người ta dành thì chúng ta nhường thậm chí người ta chưa khởi ý niệm dành thì chúng ta đã nhường. Họ dành nữa thì chúng ta lại tiếp tục nhường”**. Chúng ta làm vậy thì chúng ta mới có thể thành tựu đạo nghiệp. Chúng ta muốn thành tựu đạo nghiệp nhưng chúng ta không xả bỏ vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, chúng ta không xả bỏ *“ngã chấp”*.

Hòa Thượng nói: “**Phật pháp chính là phá mê, khai ngộ. Chúng ta phải hiểu vì sao chúng ta mê, chúng ta đang mê ở chỗ nào! Chúng sanh ngày nay nghi ngờ lời giáo huấn của Phật Bồ Tát. Họ không tin nên họ không y giáo phụng hành theo Kinh điển, theo giáo huấn của Phật Bồ Tát**”. Chúng ta nói chúng ta tin theo lời Phật, lời Thánh Hiền, lời Hòa Thượng dạy nhưng chúng ta chỉ nghe nhưng chúng ta không làm theo. Chúng ta nghe, chúng ta tiếp nhận, chúng ta phải làm theo một cách triệt để. Chúng ta phải “**tín thọ phụng hành**” thì chúng ta mới chân thật có được lợi ích. Chúng ta vẫn mê hoặc, điên đảo, vẫn để tập khí phiền não sai sự. Chúng ta không thấy mình mê hoặc, điên đảo mà chúng ta thấy mình vẫn đang “**y giáo phụng hành**” nên chúng ta không nỗ lực thay đổi.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta đối với giáo huấn của Phật Bồ Tát thì nửa tin, nửa ngờ. Việc này sẽ tổn thất rất lớn đối với chúng ta, sẽ chướng ngại thiện tâm, thiện ý, thiện hành của chúng ta vì chúng ta hoài nghi thì chúng ta sẽ không toàn tâm toàn ý làm. Sự hoài nghi với giáo huấn của Phật Bồ Tát sẽ chướng ngại sự tu học rồi sẽ chướng ngại đến sự thành tựu của chính chúng ta**”. Chúng ta học Phật, chúng ta không hoài nghi với giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền thì sự tu hành của chúng ta mới xác quyết. Chúng ta muốn không hoài nghi thì chúng ta phải có đủ thời gian để học tập, để tiếp cận. Chúng ta chỉ nghe qua loa thì dễ dàng sinh tâm nghi ngờ.

Hôm qua tôi rất cảm xúc vì có một người vào Zoom hộ niệm của đài truyền hình Hoa Tạng, họ để lại bình luận cho rằng Hòa Thượng là tà tri, tà kiến. Tôi không biết họ đã học pháp môn gì nhưng người xưa nói: “**Thà làm động nước trăm sông, không động tâm người tu niệm**”. Nếu chúng ta không có nhiều năm tiếp cận giáo huấn của Hòa Thượng thì khi chúng ta nghe lời họ nói chúng ta có thể có một chút hoài nghi. Lời nói hồ đồ như vậy mà họ dám nói! Họ có thể mới nghe vài trăm giờ, vài ngàn giờ nên họ chưa hiểu hết tư tưởng một đời, gần 70 năm hành hóa của Ngài.

Có những người họ nói “**Đệ Tử Quy**” là của Nho giáo, là phong kiến cổ hủ. Ngày trước Hòa Thượng nói: “**Khổng Lão Phu Tử vẫn còn bị mắng, Thích Ca Mâu Ni Phật vẫn còn bị mắng vậy thì chúng ta là ai mà chúng ta không bị mắng! Chúng ta bị mắng là việc bình thường!**”. Tâm người thật đáng sợ! Có những người họ không được học nên họ không sợ nhân quả vì vậy việc gì họ cũng dám làm. Một đời Hòa Thượng sống, làm việc, giáo hóa chúng sanh như vậy mà có người dám gạch chéo hình Hòa Thượng. Chúng ta không nhìn ở góc độ Ngài là người tu Tịnh Độ mà chỉ cần chúng ta chỉ nhìn Ngài ở góc độ như một người bình thường. Một người đến thế gian này toàn tâm toàn lực hy sinh phụng hiến. Cả cuộc đời

Ngài là: **“Không quản tiền, không quản việc, không quản người”**. Ngài đến thế gian này chỉ như một Lữ khách. Ngài chỉ có quyền sử dụng không có quyền sở hữu bất cứ thứ gì. Một người bình thường mà làm được như vậy thì cũng là phi thường rồi!

Nếu ai hỏi tôi Hòa Thượng là vị Phật nào hóa thân đến thế gian thì tôi trả lời một cách dứt khoát: **“Ngài chỉ là một phàm phu, một phàm phu tiêu chuẩn”**. **“Phàm phu tiêu chuẩn”** là một vị Bồ Tát. Chúng ta cũng là một phàm phu nhưng là một phàm phu tội lỗi. Nếu chúng ta nỗ lực, phấn phát thì chúng ta có thể trở thành một phàm phu tiêu chuẩn. Căn bệnh lớn nhất của chúng ta chính là hoài nghi đối với giáo huấn của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền. Chúng ta hoài nghi thì chúng ta sẽ không làm hoặc chúng ta làm thì chỉ làm một cách dễ coi, không làm một cách mạnh mẽ.

Một người không có hoài nghi thì họ sẽ chân thật **“tín thọ phụng hành”**. Họ tiếp nhận và làm theo giáo huấn của Phật Bồ Tát. Chúng ta phải triệt để tin lời của Phật thì chúng ta mới có thể triệt để buông xả. Chúng ta tin vào cái thấy của chính mình nên chúng ta vẫn **“bán tín bán nghi”** lời Phật dạy, nên chúng ta không làm một cách thấu đáo.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta học Phật mà chúng ta vẫn sống ở trong vọng tưởng, chấp trước, vẫn sống ở trong những nghi hoặc vậy thì chướng ngại trên đạo Bồ Đề của chúng ta rất lớn. Nếu chúng ta trừ bỏ đi những chướng ngại này thì chúng ta sẽ chân thật có thành tựu”**. Chúng ta chưa có thành tựu vì chúng ta nghi ngờ giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền, của các bậc Thầy khả kính. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải có thời gian quy nạp đủ nhiều như vậy chúng ta mới có thể giải nghi”**.

Trước đây tôi cũng rất hoài nghi. Chúng ta có hoài nghi nên chúng ta bất an. Chúng ta làm rồi sinh tâm hối hận. Chúng ta bỏ ra rồi sau đó chúng ta cảm thấy tiếc nuối. Tôi được học nhiều, được quy nạp, được nghe nhiều hơn lời giáo huấn của Hòa Thượng nên tôi đã dần giải được nghi hoặc. Điều này giống như câu thành ngữ trong cuộc kháng chiến của dân tộc ta: **“Trường kỳ kháng chiến nhất định thành công”**. Chúng ta học tập, quy nạp một cách trường kỳ giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền thì chúng ta mới dần cạo rửa những nghi hoặc trong tâm chúng ta. Chúng ta trừ bỏ được nghi hoặc thì chúng ta mới có thể dũng mãnh, tinh tấn, phấn phát.

Hòa Thượng chỉ rõ cho chúng ta: **“Người ‘tự tư tự lợi’ thì nghiệp chướng gì cũng đều có. Người mà không ‘tự tư tự lợi’ thì người đó đã biết nhổ sạch tận gốc những nghiệp chướng của chính mình. Như vậy chúng ta mới có thể giúp chính mình ngay trong**

một đời viên thành Phật đạo nếu không thì chúng ta không thể ra khỏi sáu cõi luân hồi".
Chúng ta vãng sanh chính là thành Phật. Chúng ta đừng nghe lời thế gian nói: “*Người không vì mình thì trời tru đất diệt*”. Hòa Thượng nói: “*Người chỉ biết vì chính mình thì người đó trời tru đất diệt. Người không vì chính mình mà vì chúng sanh hy sinh phụng hiến thì trời đất còn hỗ trợ, làm hộ pháp cho chính mình*”.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!